

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 015116 16 Uvp
Banjaluka, 19.09.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi R.G. iz B.L., S.G. iz B.L., M.G. iz B.L., i S.G. iz B.L., koje sve zastupa punomoćnik J.B., advokat iz B.L. (u daljem tekstu: tužioc), protiv akta broj ... od 14.08.2014. godine tužene Uprave., u predmetu utvrđivanja prestanka državnog vlasništva i uspostavljanja ranijeg vlasničko-pravnog odnosa, odlučujući o zahtjevu tužilaca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 015116 14 U od 26.10.2015. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 19.09.2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom stavom 1. izreke odbijena je tužba protiv uvodno označenog osporenog akta tužene (u pobijanoj presudi i samom aktu pogrešno naveden datum donošenja kao 14.08.2013. godine), a kojim je odbijena žalba tužilaca izjavljena protiv rješenja broj 11-476-206/08 od 13.11.2013. godine. Tim prvostepenim rješenjem odbijen je kao neosnovan zahtjev tužilaca za uspostavu ranijeg vlasničko-pravnog odnosa na gradskom građevinskom zemljištu označenom kao k.č. br. ... u površini od ... m2 upisana u z.k. ul. broj ... k.o. N. Stavom 2. izreke pobijane presude odbijen je zahtjev zainteresovanog lica B.P. B.L. za nadoknadu troškova upravnog spora.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio razlozima da je zakonito postupila tužena kada je odbila žalbu tužilaca izjavljenu protiv prvostepenog rješenja od 13.11.2013. godine, kojim je odbijen njihov zahtjev za prestanak državnog vlasništva i uspostavu ranijeg vlasničko-pravnog odnosa na k.č. br. ... u površini od ... m2 upisanoj u z.k. ul. broj .. k.o. N., jer u konkretnom slučaju nije ispunjen prvi i osnovni uslov iz odredbe člana 44. Zakona o građevinskom zemljištu Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske” broj 112/06), a to je da je nepokretnost u društvenom, odnosno državnom vlasništvu. Ovo stoga što iz podataka u spisu predmeta nedvosmisleno proizilazi da se predmetna nepokretnost u momentu podnošenja zahtjeva tužilaca 17.04.2008. godine, kao i u vrijeme odlučivanja prvostepenog organa, u zemljišnoj knjizi ne vodi kao državno vlasništvo, nego kao privatno vlasništvo privrednog društva B.P. B.L. sa 1/1 dijela koje je stečeno od F. B.L. notarski ovjerenim kupoprodajnim ugovorom zaključenim 31.03.2008. godine i njegovim aneksom zaključenim 31.03.2009. godine, a koji upis je na pravnoj snazi i obavezuje organe uprave koji nisu ovlašćeni da u okviru ovog upravnog postupka utvrđuju ništavost tog ugovora i valjanost upisa po osnovu istog, za što je isključivo nadležan Okružni privredni sud u B.L. i o čemu će on odlučiti u sudskom postupku pokrenutom po tužbi Pravobranilaštva R.S. koji je u toku.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužiocima pobijaju njenu zakonitost zbog povreda propisa o postupku koje su od uticaja na rješavanje stvari, te povrede materijalnog prava. Tako iznose da je pobijana presuda podržala zaključak tužene i njenog prvostepenog organa da u pogledu predmetne nepokretnosti nisu ispunjeni uslovi za usvajanje zahtjeva u smislu odredbe člana 44. Zakona o građevinskom zemljištu, jer je ista nepokretnost u privatnoj svojini privrednog društva B.P. B.L. sa 1/1 dijela, a koji zaključak nije na zakonu zasnovan. Naime, u ovom upravnom postupku nesporno je utvrđeno da je predmetna nepokretnost preuzeta od njihovog prednika V.G. kao neizgrađeno gradsko građevinsko zemljište odlukom Skupštine B.L. broj 04-475-286/90 od 29.03.1990. godine radi izgradnje R.s. B.L., da ista nije privedena namjeni, odnosno na njoj nije izgrađen objekat u skladu sa tada važećim regulacionim planom, a i onim kasnijim, te da je u drugom upravnom postupku broj 11-476-617/07 rješenjem od 24.01.2011. godine, koje je postalo pravosnažno 07.05.2011. godine, utvrđeno da je upis F. B.L. kao vlasnika predmetne nepokretnosti u zemljišnoj knjizi nezakonit, te je naložen upis ranijeg stanja, dakle društvene odnosno državne svojine. Konačno dodaju da su u provedenom upravnom postupku dostavili dokaz da je i upis B.P. B.L. kao vlasnika nepokretnosti u zemljišnoj knjizi nezakonit, a što je utvrđeno presudom Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 090651 11 Ps od 31.01.2014. godine koja je u momentu pisanja ovog zahtjeva pravosnažna sa danom 27.05.2015. godine, a što sve po njihovom stavu znači da su ispunjeni zakonski uslovi da se zahtjev za uspostavljanje ranijeg vlasničko-pravnog odnosa na ovoj nepokretnosti usvoji. Slijedom navedenog predlažu da ovaj sud zahtjev uvaži i pobijanu presudu preinači na način da tužbu uvaži i osporeni akt poništi, ili da je ukine i predmet vrati na ponovno suđenje nižestepenom sudu.

Tužena u odgovoru na zahtjev ističe da ostaje kod navoda datih u obrazloženju osporenog akta i predlaže da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Zainteresovano lice B.P. B.L. nije dostavilo odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba tužilaca izjavljena protiv osporenog akta tužene od 14.08.2014. godine, jer je isti zakonit za što su od strane suda dati valjani razlozi koje tužiocima nisu doveli u sumnju navodima zahtjeva. U razriješenju predmetne upravne stvari organ uprave je pravilno krenuo od nesporno utvrđene činjenice da se predmetna nepokretnost k.č. br. ... u površini od ... m² upisana u z.k. ul. broj... k.o. N., kako u vrijeme podnošenja zahtjeva tužilaca za uspostavljanje ranijeg vlasničko-pravnog odnosa koji je podnesen dana 17.04.2008. godine, tako i u vrijeme odlučivanja po istom, u zemljišnoj knjizi ne vodi kao državno vlasništvo, a što je prvi neophodan uslov da bi se mogla primijeniti odredba člana 44. Zakona o građevinskom zemljištu. Ova nesporna činjenica utvrđena je iz priloženih z.k. izvadaka z.k. ul. br. ... k.o. N. u kome je kao vlasnik ove nepokretnosti upisano zainteresovano lice B.P. B.L. sa 1/1 dijela (na temelju notarski ovjerenog kupoprodajnog ugovora od 31.03.2008. godine zaključenog sa F. B.L. i njegovog aneksa od 31.03.2009. godine), a koji uspis je na pravnoj snazi i obavezuje organe uprave koji nisu ovlašćeni da u okviru ovog upravnog postupka utvrđuju ništavost tih ugovora i brišu postojeći upis.

Tužiocima ne spore stanje upisano u zemljišnoj knjizi, ali tvrde da je kao prvo nezakonit bio upis F. B.L. kao vlasnika predmetne nepokretnosti u zemljišnoj knjizi, što proizilazi iz rješenja organa uprave broj 11-476-617/07 od 24.01.2011. godine pravosnažno 07.05.2011. godine, te da je kao drugo ništav upis B.P. B.L. koji je ovu nepokretnost stekao kupoprodajnim ugovorom zaključenim sa F. B.L., a što su organi uprave navodno morali utvrditi u ovom upravnom postupku i usvojiti zahtjev tužilaca, a koja tvrdnja nije osnovana, što je pravilno zaključeno pobijanom presudom. Organ uprave u okviru ovog upravnog postupka shodno odredbi člana 44. Zakona o građevinskom zemljištu utvrđuje samo da li se radi o nepokretnosti u režimu državnog vlasništva, zatim da li je ista područstvljena u skladu sa relevantnim zakonima i to: Zakonom o nacionalizaciji najamnih zgrada i građevinskog zemljišta („Službeni list FNRJ“ broj 52/58), odnosno Zakonom o određivanju građevinskog zemljišta u određenim naseljima gradskog karaktera („Službeni list SR BiH“ broj 24/68), ili odlukom opštine, te da li je ista privredena namjeni u skladu sa regulacionim planom, a ni u kom slučaju nije ovlašćen da na nepokretnosti koja se u zemljišnoj knjizi vodi kao privatno vlasništvo trećeg lica utvrđuje prestanak „državnog vlasništva“ te uspostavu ranijeg vlasničko-pravnog odnosa u korist podnosioca zahtjeva.

U tom smislu nije osnovano ni pozivanje tužilaca na rješenje organa uprave vezano za upis F. B.L. kao vlasnika u zemljišnoj knjizi broj 11-476-617/07 od 24.01.2011. godine, te na presudu Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 090651 11 Ps od 31.01.2014. godine kojom je utvrđena ništavost upisa B.P. B.L. kao vlasnika u zemljišnoj knjizi, jer je iz rezultata dokaznog postupka evidentno da niti jedna od ovih odluka nije provedena u zemljišnoj knjizi u smislu da je na predmetnoj nepokretnosti upisano državno vlasništvo, a bez kojeg upisa nema osnova za usvajanje zahtjeva tužilaca. Uspjeh Pravobranilaštva R.S. u parničnom postupku koji se vodi kod Okružnog suda u Banjaluci od 2011. godine protiv F. B.L., B.P. B.L. i drugih lica te vraćanje predmetne nepokretnosti u režim državnog vlasništva, ako do toga dođe, eventualno može biti osnov za ponavljanje ovog upravnog postupka, ili pak osnov za podnošenje novog zahtjeva tužilaca koji bi se u tom slučaju zasnivao na drugačijoj činjeničnoj osnovi gledano sa aspekta odredbe člana 44. Zakona o građevinskom zemljištu.

Kod ovakvog stanja stvari proizilazi da u pobijanoj presudi nije ostvaren nijedan razlog nezakonitosti predviđen u odredbi člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužilaca odbija, na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić